

عنوان مقاله:

پهنه بندی اقلیم گردشگری منطقه خوروبابانک با استفاده از شاخص tci

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار، راهکارها و چالش ها با محوریت کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری (سال: ۱۳۹۴)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۴

نویسندگان:

پریسا شگری - دانشجوی کارشناسی ارشد جهانگردی گرایش بازاریابی جهانگردی دانشگاه علم و فرهنگ تهران

تیمور مرجانی - استادیار عضو هیئت علمی گروه مدیریت دانشگاه علم و فرهنگ تهران

خلاصه مقاله:

توجه به ویژگیهای اقلیمی یک منطقه و تاثیری که این ویژگی ها در شکل گیری توریسم و اکوتوریسم می گذارند، اهمیت فراوانی دارد. در حقیقت آب و هوا و تنوع به عنوان یک منبع گردشگری مطرح است و اغلب گردشگران در انتخاب محل اقامت به آن توجه دارند. با توجه به اهمیت تاثیر عوامل اقلیمی در برنامه ریزی توریسم، تعیین شاخص آسایش گردشگری از ارزش و اهمیت زیادی برخوردار است. در این پژوهشی با استفاده از شاخص اقلیم گردشگری (TCI) میسکوفسکی (۱۹۸۵) به ارزیابی اقلیم گردشگری منطقه خور و بیابانک پرداخته شده است. این شاخصی به شکلی سیستماتیک شرایط اقلیمی را برای فعالیت گردشگری با استفاده از پارامترهای میانگین حداکثر ماهانه دمای روزانه، میانگین دمای روزانه، حداقل رطوبت نسبی، میانگین رطوبت نسبی روزانه، بارش (mm)، کل ساعات آفتابی و سرعت باد مورد ارزیابی قرار می دهد. این تحقیق با استفاده از دادههای ۴ ایستگاه سینوپتیک موجود در منطقه خور و بیابانک به روش شاخصی اقلیمی گردشگری TCI انجام گرفت. پایگاه داده ای در نرم افزار Excel ۲۰۱۰ تشکیل شد و بعد به محیط سامانه اطلاعات جغرافیایی (Arc GIS ۹.۳) منتقل شد و تحلیل های مکانی با تکیه بر منطقه بندی شرایط اقلیمی گردشگری در مقیاس زمانی ماهانه انجام پذیرفت. نتایج مطالعه نشان می دهد که از نظر شرایط اقلیم گردشگری ماههای مهر، فروردین و آبان بالاترین پتانسیل را دارا بوده یعنی دارای درجه ایده آل تا عالی هستند

کلمات کلیدی:

اقلیم گردشگری، منطقه خوروبابانک، شاخص اقلیم گردشگری TCI، سیستم اطلاعات جغرافیایی GIS

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۴۸۵۴۷۶>